

מהיקות השבת

יו"ל ע"י ישיבת חיים של תורה – לובלין פניה"ק ירושלים ת"ו | בראשות הגאון רבי מנחם ברוך יאווע שליט"א תלמידו של מרן פוסק הדור בעל 'שבת הלוי' זצוק"ל

משיחותיו של מורינו ראש הישיבה שליט"א

המלך לא צריך שליחים...

"וישלח יעקב מלאכים...". חז"ל (שבת קיט:) אומרים: 'שני מלאכי השרת מליין לו לאדם בערב שבת מבית הכנסת לביתו אחד טוב ואחד רע, וכשפאל לביתו ומוצא נר דלוק ושלחן ערוך ומטתו מצעת, מלאך טוב אומר: יהי רצון שתהא לשבת אהרת כך ומלאך רע עונה אמן בעל כרחו, ואם לאו, מלאך רע אומר: יהי רצון שתהא לשבת אהרת כך ומלאך טוב עונה אמן בעל כרחו. וענין לויי המלאכים הוא, דהנה הקב"ה הוא ון ומפרנס לכל והוא מלון ושומר אותנו והוא מלכנו ואין אחר שמיטיב לנו, אלא שישנם פעלות קטנות שה' נותן למלאכים לשרת אותנו בהם.

אבל עלינו לדעת שאין במלאכים שום ישות אלא הם שליחי ה' בלבד, שלכן גליל שבת אחר ששאנו מקבלים את המלאכים ב"שלום עליכם" אנו שולחים אותם ב"צאתכם לשלום" - לומר שאין בהם שום כח והם נבראו רק ממעשינו, ולא בהם אנו שמים את מבטחינו אלא בה' לבדו.

רק ה' מכלכלנו

ובכניסה לבית הכסא תקנו חז"ל לומר: 'התכבדו מכבדים' שבזה מבקשים מהמלאכים להשאר בחוץ, וזאת משום שאמנם ה' עושה חלק מהפעלות הקטנות על ידי שליחיו המלאכים, אבל את הדברים העקריים כרפואת הגוף ופנוי הפסלת ממנו והזונת האדם רק ה' לבדו עושה. ולכן עלינו לזכר תמיד שלא לתלות את עינינו במלאכים חלילה, אלא בה' לבדו, כמו שאמרו בירושלמי (פרכות סג): אם באה לאדם צרה לא יצעק לא לנבריא ולא למיכאל אלא יצוה לקב"ה והוא עונה לו מיד.

וכמו שמצינו שאת יציאת מצרים בעצמה הקב"ה בעצמו עשה לנו בזרועו הנטויה, כמו שכתוב: 'ועברתי בארץ מצרים... אני ה' ואמרו חז"ל, 'אני ה' - 'כבבדי ובעצמי'. ויחד עם זאת שלח לנו ה' את משה כמלאך שינהיג אותנו. ועלינו

לדעת שגם השליחים המלאכים הם רק שליחי ה' והם נסיון עבורנו שלא נחשב שהמלאכים מטיבים לנו אלא נדע שרק ה' מטיב לנו.

משפט בריש שבת

ובליל שבת בודקים את האדם איזה מלאכים הוא ברא במשך השבוע, ובודקים האם יש לו 'נר דלוק', כלומר האם האיר לבניו ובנותיו את דרך התורה והצנע בהארת פנים ובשמחה ובזה האיר את נרם. והאם 'שלחנו ערוך', הינו האם הכיר טובה לה' ולבניו ביתו על המאכלים שהכינו עבורו. והאם 'מטתו מצעת', כלומר האם הלך לישון ביראת שמים וקרא קריאת שמע מתוך אהבת ה', וכשקם הודה לה' על שינתו ועל הויטמינים שקבל דרך השנה.

והמלאכים הטובים שנגראו ממעשיו הטובים של האדם ממליצים עליו והמלאכים הרעים שנגראו ממעשיו הרעים מדברים עליו רע, ומי שמכריע את הכף יש לו פתחון פה

לכך שקף יהיה לשבת הנאה או להפך חלילה והמלאך השני מרח לענות אמן, כי אמרו חז"ל 'מצוה גוררת מצוה' יכוין שעשה מצוות בשבוע זה, מזכין אותו לעשות מצוות גם בשבוע הבא.

מבצע כפל מצוות

ו'מצוה גוררת מצוה' פרושה גם, שכשאנו עושים מצוה עלינו להעמיק ולכונן שאנו עושים זאת בשביל סבה אחרת שהיא עצמה מצוה וכגון שכשאדם הולך להתפלל יכוין שעושה זאת מתוך אהבתו לה' ומתוך הכרת הטוב אליו יתברך שזו עצמה מצוה. וכמו כן כשאנו עושים הכנסת אוזרים עלינו לכוין שעושים זאת משום שאנברם אבינו עשה זאת, שבזה אנו גוררים מצוה מהעבר למצוה שאנו עושים כיום.

והקביל 'עברה גוררת עברה' פרושו, שכשאדם עושה עברה חלילה, בדרך כלל הוא מכונן בעת המעשה הרע שעושה, הרבה מדות רעות הקשורות לאותו מעשה רע שהוא עושה.

בשורה מתוקה!
כס' ר' יצחק הכהן הכהן

מתיקות המועדים

• הנוכח •

מאת הגאון רבי מנחם ברוך יאווע שליט"א
ראש ישיבת חיי תורה - לובלין ירושלים
השליח ה' פוסק הדור רבני בעל 'הלוי החרש' ואתיקור

מיוזם והדפוס בעמית
הספרים והנוכחות

או בסלפון
052-712314

מהיקות הזיסים

מבצע הותר שגרר אי ותור

בערב חגכה שנת תשע"ט עשיתי מבצע לילדי על התנהגות טובה במדת היותו ביניהם ימים לבין חבריהם, בכמה ובגנת השעשועים, וכן על שינה בזמן, והודאה לה' למשך דקה קודם קריאת שמע שעל המטה - שכל אחד יקבל מתנה לפי מספר הימים שבהם עמד במבצע.

בערב חגכה התעניתי על מחירים של המתנות, ונדע לי כי ישנה חנות שפורסמה על מכירת משחקים במחיר מוזל מאוד. אך כשיצאתי בפעל לקנות, נכנסתי קודם לכן לחנות הקרובה יותר לביתי כדי לבדוק מהם המחירים שם, והתברר שהם מוכרים את אותם משחקים במחיר גדול יותר באופן משמעותי, אלא שהיה במשחקים שלהם מעלה מסוימת שאין בחנות המכרת בזול.

יציתי להרויח את שתי הדברים - גם מחיר זול וגם עצצוע משלם, לכן נגשתי לבעל הבית ואמרתי לו: תראה, אותו סוג עצצוע נמכר בחנות פלוגית במחיר מוזל יותר משמעותית, אמנם אין בו את הפעלה שיש כאן, אבל בכל זאת אולי תוכל להוריד לי במחיר?

בעל הבית הגיב לי: אני לא מוריד במחירי, ואם אתה רוצה תקנה שם, רק המחיר המעשה כעמוד י'

"ויאמר לו אלקים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל".

אָמרו חז"ל (ברכות יג): כל הקורא לאברהם אברהם עובר בעשה, אבל הקורא ליעקב יעקב אינו עובר בעשה משום שהפסוק חור לקוראו יעקב גם אחרי שנקרא ישראל, כמו שכתוב: "ויאמר אלקים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב". ולכאורה קשה על זה בעצמו, מדוע אצל אברהם כשה' שנה את שמו לאברהם תמיד נכתב שמו אברהם, אבל אצל יעקב אף על פי שנשתנה שמו לישראל התורה ממשיכה לקראו יעקב?

ויש לפרש, משום שלאברהם ה' בעצמו החליף את שמו אבל ביעקב המלאך הוא זה שהציע להחליף את שמו לישראל, והסבה שהמלאך הציע להחליף את שמו היא מפני שקף הוא המנהג במלאכים עצמם - ששם משתנה לפי תפקידם (במ"ר י ה) - לכן כאשר ראה המלאך שיעקב נצח אותו ולא כל להשתחרר מידי, שאל אותו: מה שמך? כלומר שרצה לדעת איך רמוז בשמו שהוא יכול לנצח את שרו של עשו אויבו, ויעקב השיבו ששמו 'יעקב', כלומר שבשם יעקב רמוז שהוא יכול לגשת לאויביו מתוך שפלות של 'עקב' ולאחזם בעקביותם.

צאצאי עמך 'ישראל'

מִדְּהַצִּיעַ הַמַּלְאָךְ שְׂרָאוּי לַשְּׁנוֹת אֶת שְׁמוֹ לְיִשְׂרָאֵל כִּי יֵשׁ לוֹ שְׂרָרָה גַם עַל אֲנָשִׁים וְגַם עַל מַלְאָכִים, וְלֵאחֵר מִכֵּן ה' הִתְגַּדֵּל אֵלָיו וְאָמַר לוֹ "שְׁמֶךָ יַעֲקֹב"... וּמִנַּח בְּפִסּוּק זֶה שֶׁה' אוֹמַר לוֹ: "שְׁמֶךָ יַעֲקֹב" - בְּאֵמַת שְׁמֶךָ הוּא יַעֲקֹב, אֲבָל יֵשׁ לָךְ שֵׁם נוסף וְהוּא 'יִשְׂרָאֵל' שֶׁהוּא לְשׁוֹן שְׂרָרָה וְגִדְלוֹה. וְשֵׁם זֶה מוֹסֵב עַל שֵׁם כָּךְ שֶׁה' עוֹמֵד לְתַת לוֹ צִאצָּאִים רַבִּים, וְכֵמוֹ שֶׁה' אוֹמַר לוֹ בְּפִסּוּק הַבַּי: "ויאמר לו אלקים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצוך יצאו".

ולכן מי שקורא ליעקב יעקב אינו עובר בלאו, כי שמו של יעקב נשאר יעקב והשם 'ישראל' מבין בעקר כנגד הענין ש' ירבה את זרעו, שלכן אנו נקראים 'עם ישראל' ולא 'עם יעקב' כי רבוי עם ישראל רמוז במלה ישראל.

השתחויתו של גדו...5

ובמקומות מיוחדים מצינו שהתורה קוראת ליעקב 'ישראל', כגון כשבא אליו יוסף ששם נאמר: "וישתחו ישראל על ראש המטה" כי השם 'יעקב' הוא מלשון 'עקב' ומורה על ענה ושפלות והשם 'ישראל' הוא שם של גדולה וחיבות, ולכן התורה רוצה להראות שאף על

פי שיעקב משתחוה ליוסף - הדבר לא נובע מפני שהוא קטן למול יוסף חלילה, אלא הוא 'ישראל' בחיבורו, ומה שהוא משתחוה לפניו זה מפני "על ראש המטה", הינו מפני שמטתו של יעקב היתה שלמה ומחמת כן יוסף בנו היה צדיק גדול, ועתלא בעידניה סגיד ליה'.

ובסוף פרשתנו מזכירים כל אלופי עשו ולאחר מכן נכתב בפרשת וישב על יוסף הצדיק, ופרש רש"י, שזה מלמדנו שניצוץ אחד יוצא מיעקב ומיוסף ומכילה את כל האויבים הללו, כמו שאכן חושים בן דן שהיה ניצוץ של יעקב ויוסף - שהרי הוא נולד משפחת רחל אם יוסף - הרג את עשו, ומסתאם אם הוא נהרג נכנע כוחם של כל אלופיו.

ומזה אנו למדים שכאשר יש לאדם צרות מאויבים וכדומה, עליו לדעת שבכח ניצוץ אחד שיצא ממפוח שלו' שהוא ניצוץ של תפלה שיצא מפיו מתוך הודאה אמיתית על הנשימות שה' 'נופח' באפו, וניצוץ של בקשה לה' שיושיעו - יוכל לבטל את כל צערו.

ואפלו שכעת נראה לעיניו הסתר פנים ואינו רואה את ישועתו, ידע נאמנה שבדאי תפלתו תענה ויראה בישועת ה'.

מהיקות ההצלה

בציור שבכותרת הגליון: יעקב

אבינו רועה את צאן לכו, ולא די בצער שיש לו מלכו הרמאי אלא הוא מאים גם מעשו שמבקש את נפשו.

מה היה החאק של יעקב בזמנים קשים כל כך שיש לו שונאים מבית ומחוץ?

בציורים שלפנינו: אנו

מכחינים במלאכים המגיעים בליל שבת לביתו של האדם ובדקים את מעשיו, ואם יש לו נר דלק, שלחן ערוך ומטה מצעת - מברכים אותו, ואם לאו - להפך ח"ו.

רבנו של עולם, וכני ללמד מעיקב אבינו ששלח סבלנות לרחל, שבוה למדנו שפדי שיהיה לאשה 'סבלנות' 'לסבל' את צער גדול הילדים ולסבל את הבעל עם מדותיו הקשות, ראוי לבעל להעניק לה מתנות רבות. ויותר חשוב מתנות הוא היחס הנכון והמקבד כלפיה.

לכן אליך ה' אקרא שתחוס עלי ותזכני לשמח את בני ביתי ולחנך את בני במאור פנים ובאהבה, ותצילני מידת הפעס שלא אכעס על שום אדם וכן שלא אכעס משום מארע המתרחש גם אם אינו מצא חן בעיני, ועל ידי זה גם אתה לא תכעס עלי לעולם ואהבתיך אל תסיר ממנו - שלא תפסיק לאהב אותנו לעולמים, אמן סלה.

ובדרך אפשר יש לפרש, שהתורה מפרשת זאת לרמז בזה שפשיעקב הלך ללכן לא די שהתנסה על ידי לכן שרדפו, אלא גם היה לו פחד מעשו שלא ירדף אחריי להרגו.

ולכן הזכר כאן בפסוק שמו של יעקב כאשר מימינו מזכר שמו של לכן ומשמאלו מזכר שמו של עשו שהיו מבקשים להזיק לו, אבל עם כל זה יעקב לא נשבר מפך אלא התחזק בה' אלקיו, ולא מנע עצמו מן הרחמים.

ההסתרת פנים, ולא להתרעם חלילה, כמו שיעקב לא התרעם על ה' בזמן שנאבד ממנו יוסף על אף שה' לא התגלה אליו בכל אותם עשרים ושתים שנה, ולא כאיוב שהתרעם על ה' בזמן צערו ואמר, שמה התחלף לה' בין איוב לאיוב.

ובזמני ההסתרה צריך לדעת שקדי לגלות את ה' צריך להשתמש הרבה בכח הפה, וכמו שבצעני העולם הזה כדי להעמיד ארגון חסד וכדומה צריך לשכנע את העשירים בכח הפה שיתרמו להצלת הארגון, כך כדי להצליח בחיים צריך להשתמש הרבה בכח הפה לתפלות, הודאות ובקשות, ואף על פי שה' מסתיר את פניו ממנו, קיים: "אלהך ה' אקרא ואל ה' אתחנן".

אל ימנע עצמו מן הרחמים

וכשיעקב התנסה נאמר: "ויעל מעליו אלקים במקום אשר דבר אתו", ואז ה' לקח ממנו את רחל שהיתה עקרו של בית יעקב, וקדם לכן יעקב משח את האבן בשמן כי לא היה לו צאן וקנה, ובשכר זה זכינו למצות בלילת השמן במנחות והנסכים.

ועל הפסוק "וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לכן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו" כתב רש"י: איני יודע מה מודיענו, הלא ידוע הדבר שרבקה היא אם יעקב ועשו.

"עם לכן גרתי ואחר עד עתה". היצר הרע מכניס באדם חלישות הדעת מלהתפלל לפני ה' ומטעה אותו לחשב שבכיוול חלילה אין לה' פנאי להאזין לתפלותיו של כל אדם ואדם. אבל עלינו ללמד חזיק מעיקב אבינו, כמזכר בפרשתנו הענין שהוא היה שנים רבות בביתו של לכן ובכל השנים הללו הוא עבד את ה' בלי לראות שה' הולך אחרו ושמע לתפלותיו. ולהפך, על פניו היה נראה שלכן הצליח לרמות אותו ונותן לו את לאה נגד רצונו, והיה צריך לעבד עוד שבע שנים כדי לקבל את רחל שעליה עבד מתחלה.

וכן בעת שמחתו כשנולדו לו בנים לא מצינו שה' התגלה אליו ורק פעמים בודדות ה' התגלה אליו, כמו בזמן שהיה נתון בצרה כשחשש על נפשו ועל נפש בניו אחרי שהרגו את אנשי העיר שכם, ששם ה' התגלה אליו ושם נאמר: "ויבא אלקים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו".

המתן בסבלנות

וכשם שרק לאחר שנים רבות יעקב ראה את גלוי פני ה' כלפיו, כך אנו ירע ישראל צריכים להתפלל לפני ה' באמנה ובתמימות ונדע נאמנה שבודאי בסופו של דבר ה' יתברך יאיר לנו פנים ויענה לתפלותינו.

ועל האדם להזהר לעמד בניסיונות בזמן

מהמלאכים הרעים

איך טמון בבדיקה זו משפט על התנהגות האדם במשך ימי השבוע, כנכר בצעירים על: הארת פנים בבית, אכילה עם הכרת הטוב, ושינה ביראת שמים?

איך מצוה יכולה לגרום אחריה מצוות נוספות, כמו שנוכר בצעירים, שמעשה טוב גורר אחריו מעשים טובים נוספים ולהפך בעברות?

ההסבר המלא לשלשת הצעירים והתשובות לשאלות.

במאמר: 'הפולחן לא צריך שליחים...' ובמאמר: 'מתי תענה תפלותי?'

זה שה' יעשה צדקה וחסד עם צאצאיהם. ואומר: "אשרי איש ירא את ה'... גבור בארץ יהיה וירעו דור ישרים יבך", הינו אדם שהוא ירא את ה', ויראה מלשון ראייה - שמבחין ורואה את חסדי ה' ששומר על בריאותו ומכיר על כך טובה לה' - וזכה על ידי זה שזרעו יהיו חזקים ומברכים.

ג. יש ללמד מהמנהג שנוהגים בבית חולים שכשנולד לאדם ילד הוא מקבל צמיד על ידו שעל ידו יוכל להכנס לראות את בנו - שגם התפלן שאנו קושרים בצמידים על ידנו אמורות להזכיר לנו את חסד לדת הילדים, וכן את החסד שאיננו צריכים לצמידים שעונדים על ידיהם של החולים.

משום שבשדה האדם נזכר ביום המיתה שסופו של כל אדם לשכן בתוך אדמת השדה.

ב. בהשתחוויה לפני ה' בתפלה, מכופפים את הברכיים, את הגב ואת הצוואר, להודות לה' על שלא נשחק לנו הסחוס בברכיים, ושלא זוה לנו שום חליה בגב, ושלא נתפס לנו הצוואר, שעל ידי זה אנו יכולים לכוףף אותם בקלות. ובכל פעם נוספת שאדם מודה על חסדים אלו, יוכל לזכות בכוח הודאה זו להגן על עוד צאצא מצאצאיו שלא יחלו בשום מחלות כאלו ואחרים. וכמו שאומר דוד מלכנו: "וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בניו", הינו שכאשר יראי ה' מודים לה' על חסדיו הם זוכים על ידי

א. טוב לאדם לשפך את שיחו לפני ה' כמו שנקמר ביצחק אבינו: "ויצא יצחק לשוח בשדה", ולכאורה מדוע שפך את שיחו לפני ה' דוקא בשדה ולא בביתו? אלא שישנם כמה מעלות בתפלה בשדה יותר מבבית: א. משום ששם הוא מקום שאינו מוערך בעיני הבני אדם, מכיון שאינם מעריכים את חסד העצים, העלים והפרות, ולכן שם האדם מרגיש שפל והתפלתו נובעת מעמק לבו. ב'. שקשורוה את פריחת העשבים וגדילת האילנות לבו מתעורר להפיר טובה לה' על המאכלים שנותן לו להחיותו. ג'. משום שבשדה אין שום רדיפה אחרי הכלי עולם הזה וממילא שם האדם מתעורר לעבודתו ויתברך. ד'.

המשך מתיקות הניסים

מביאה לכם ישירות שאתם בא להודות על טעותי'. הצעתי לשלם לו את הנזק או על כל פנים להשתתף אתו בזה, אך הוא פטר אותי מכל תשלום ואמר: 'בעצם הטעות הייתה שלי, שדברתי בגנות מוצרי, וזה הלךחך שלי'. כעת קניתי אצלו את כל המשחקים שהבטחתי לילדי וכיון שהוא הבין שאני קונה אצלו מפתח חסר הנעימות שיש לי ממנו, הוא פטר אותי מלשלם על מוצר אחד, כך שיצא שהכל עלה לי כמו במחירים של החנות הזולה.

כשחלקתי לילדי את המשחקים בנר ראשון של חנכה, ספרתי להם את כל השתלשלות הספור הזה ואמרתי להם: הרי המכצע היה על מדת היותו, ומהספור הזה שארע ברכישת המתנות על המכצע אנו למדים כמה לא יפה לנקם ולא לומר למי שדבר בגנותנו. ומבעל החנות היקרה אנו למדים כמה נאה ויפה לומר למי שנקשל כמוני וספר בגנותו, וכמה נפלא מה שהוא קבל את מה שעשו לו בלי לרצות לנקם בו, ולהפך הוא בא מכך למסקנא שלא לדבר יותר בגנותו של המתקרה שלו.

עוד ראינו בזה את דברי חז"ל (ברכות נו) שאמרו: "כפולח הרמון קרתך" מאי קרתך - אפילו ריקניו שבר מלאים מצוות כרמון.

ע. י. חיפה

בהזדמנות הזאת והיה נדמה לי כאלו זה ברור לו ואמרתיו לו: יכול להיות שהוא לא יודע איזה מוצרים טובים אתם מחזיק. כמובן דברי לא הועילו והוא אמר 'עוד אני אלמד אותו לחך'...

נבוכתי מאוד כי הבנתי שגרמתי נזק גדול, ומרב הצער יצאתי מהחנות בלי לקנות כלל. למקרת עברתי ליד החנות היקרה והוכתי בהלם כאשר ראיתי כי השמש של החנות שלו שבורה, הבנתי שכנראה אני אשם בזה... וכדי להיות בטוח נכנסתי לחנות ושמעתי שהם משוחחים מכך שהם ראו במצלמות שאותו בעל חנות זולה עשה להם זאת (חשוב לצין שמדבר בקבלי חזיתו שהם אמנם יהודים אך חזיתם אינה כשל שומרי תורה ומצוות).

כשהגעתי לכולל ספרתי את הדברים למורי ורבי, והוא עורר אותי להגדר בפעם הבאה מלהוציא מהפה דברים שיכולים לגרום כססוכים, והורה לי לפסי ולבקש את סליחתו של בעל החנות שגזוק.

יצאתי לעבר החנות כדי לספר לבעל החנות את הדברים וחספתי מאוד שהוא יקע עלי, אבל אחרי שהסברתי לו שהמלים יצאו מפי בטעות ובשגגה והתנצלתי בפניו, הוא פשוט נשק אותי במצחי ואמר 'רבו כמותך בישראל', והוסיף לומר 'אשריכם ישראל, עכשו אני רואה כמה התורה שאתם עוסקים בה

אני יכול לומר לה שאותה חנות מפרסמת מחירים זולים, וכשבאים לקנות הוא תמיד אומר שנגמר לו המלאי, וגם אם יש לו את המוצר - כל מי שסוקה אצלו לא מרצה מהאיכות של המוצר.

שמעתי את דבריו ויצאתי מהחנות הבנתי שיתכן שהוא מדבר בהשפעת התחרות שביניהם, אבל חשפתי אולי דבריו צודקים. למחרת הלכתי עם בני הגדול לחנות הזולה, ונוכחתי לראות בדיוק את אותם מוצרים שהיו בחנות היקרה שנמכרים בכחצי מחיר מהחנות היקרה.

הסבירו לי שהיום הגיעה הסחורה הזאת שיש בה גם את אותה מעלה שראיתי בחנות היקרה. כאב לי הלב ממה שאמרו עלי בחנות השניה ואמרתי לעצמי: 'אך סתם מוציאים שם רע על החנות הזאת?! בעצם לא התכונתי לומר את זה לאף אחד אלא קאמרו אמרתי את זה בכאב לעצמי, אבל יצא שלצדי עמד בדיוק בעל הבית של החנות הזאת והוא הגיב בתרפית ואמר: אני הבנתי שבעל חנות פלונית מדבר בגנות המוצרים שלנו, ועכשו אני מכין ממך את זה בנדאות.

למעשה קעת הייתה בגדי ההזדמנות לתקן את המכשול ולשנות מפני השלום ולומר לו שכלל לא התכונתי אליו ולא הוא דבר בגנות מוצרי החנות שלו, אבל בגלל שדבריו הפתיעו אותי אלי הבחנתי

חידוים לחוקים

מאמר השבוע - מי יחליט איך לקרא יקרא?

כיצוני שלאחר ורחל החליטו מה יהיה השמות של בניהם, ללמנוני שהאיש צריך לקבד את האשה מטעם תפירת הטוב על שמגדלת את ילדיו, וקמת לה להחליט מה יהיה שמם של הילדים. ורואים שדבר זה לא גרם ללאה ורחל להתנצאות על יעקב. אלא להפך כפירו את יעקב והבינו שעצם זה שהוא קבד אותן ויהי מעלתו - ודוקא לבן ראוי לקבד אותן.

בשדה ולא בבית? ו. איך נבטיח לצאצאיינו חיים טובים ובריאים? התשובות נמצאות בתוך גליון זה. את התשובות נתן לשלח לכתבת המיל של מכון "מתקיות", בצירוף שם, כתבת ומספר טלפון. העונים נכונה יכנסו להגרלה על מתנה יקרתית.

שם הזוכה מפרשת 'ויצא': דוד פרידמן, ביתר.

א. כמה האדם נשפט בכל ליל שבת? ב. מה הפרוש 'מצוה גוררת מצוה' ו'עברה גוררת עברה'. ג. איזה חזוק יש לנו מההסתרת פנים שהיתה ליעקב במשך שנים רבות? ד. מדוע יעקב נקרא בשם יעקב גם לאחר שנקרא ישראל, ולא כמו אצל אברהם שלא נקרא בשם אברהם לאחר שנששתנה שמו? ה. מדוע יצחק שפך את שיחו

ספר יהודי | seferyahalom@gmail.com